KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 2005/98

av den 21 september 1998

om ändring av förordning (EG) nr 1079/98 om inledande av en anbudsinfordran för bidrag eller avgift för export av vete till alla tredje länder

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1766/92 av den 30 juni 1992 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål [1], senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 923/96 [2],

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 1501/95 av den 29 juni 1995 om vissa tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 1766/92 vad avser beviljande av exportbidrag och de åtgärder som skall vidtas vid störningar inom spannmålssektorn [3], senast ändrad genom förordning (EG) nr 2052/97 [4], särskilt artikel 4 i denna, och

med beaktande av följande:

Genom kommissionens förordning (EG) nr 2004/98 [5] inleds en anbudsinfordran för export av vete till vissa AVS-stater. De bestämmelseländer som anges i kommissionens förordning (EG) nr 1079/98 [6] bör därför ändras.

I kommissionens förordning (EEG) nr 3665/87 av den 27 november 1987 om gemensamma tillämpningsföreskrifter för systemet med exportbidrag för jordbruksprodukter [7], senast ändrad genom förordning (EG) nr 604/98 [8], krävs att, i fall av differentiering av bidragsnivån i enlighet med destinationen, utbetalning av bidrag görs beroende av att bevis framläggs för att produkten har importerats i oförändrat skick till det tredje land eller ett av de tredje länder för vilket bidrag föreskrivs. Detta bevis krävs inom ramen för det anbudsförfarande som öppnas genom förordning (EG) nr 2004/98 för export av vete till vissa AVS-stater, Export till andra tredje länder inom ramen för det anbudsförfarande som öppnas genom förordning (EG) nr 1079/98 görs med mindre gynnsamma villkor. Risken för bedrägeri är därför liten. För att inte exporten till andra tredje länder skall störas, är det lämpligt att ge avkall på kravet att ett bevis på ankomst skall uppvisas. Ett intyg som utfärdas av medlemsstaternas behöriga myndigheter enligt vilket produkterna lämnat gemenskapens tullområde ombord på ett fartyg som är lämpat för sjötransport kan anses vara ett tillräckligt bevis.

De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EG) nr 1079/98 ändras på följande sätt:

1. Titeln skall ersättas med följande:

   ”om inledande av en anbudsinfordran för bidrag eller avgift för export av vete till alla tredje länder förutom vissa AVS-stater”.

2. Artikel 1.2 skall ersättas med följande:

   ”2. Anbudsinfordran gäller vete som skall exporteras till samtliga tredje länder förutom de AVS-stater som anges i bilaga III.”

3. Följande skall införas efter artikel 4 som artikel 4a:

   ”Artikel 4a

   Utan hinder av bestämmelserna i artikel 18 i kommissionens förordning (EEG) nr 3665/87 (*) skall det inte krävas bevis för att tullformaliteterna för frisläppande för konsumtion uppfyllts för utbetalning av det bidrag som fastställs inom ramen för det aktuella anbudsförfarandet, om aktören framlägger bevis för att en kvantitet på minst 1 500 ton spannmål har lämnat gemenskapens tullområde ombord på ett fartyg som är lämpat för sjötransport

   (*) EGT L 351, 14.12.1987, s. 1.”

4. Titeln på bilaga I skall ersättas med följande:

   ”Veckovis anbudsinfordran för bidrag eller avgift för export av vete till samtliga tredje länder förutom vissa AVS-stater.”

5. Följande bilaga III skall läggas till:

(1) EGT L 181, 1.7.1992, s. 21.
(2) EGT L 126, 24.5.1996, s. 37.
(3) EGT L 147, 30.6.1995, s. 7.
(4) EGT L 287, 21.10.1997, s. 14.
(5) Se sida 4 i denna tidning.
(6) EGT L 154, 28.5.1998, s. 24.
(7) EGT L 351, 14.12.1987, s. 1.
(8) EGT L 80, 18.3.1998, s. 19.

"BILAGA III

Grupper av AVS-stater som undertecknat Lomékonventionen

Grupp I	Grupp II	Grupp III
Mauretanien	Tchad	Seychellerna
Mali	Centralafrikanska republiken	Comorerna
Niger	Benin	Madagaskar
Senegal	Kamerun	Mauritius
Gambia	Ekvatorialguinea	Angola
Guinea-Bissau	São Tomé och Principe	Zambia
Guinea	Gabon	Malawi
Kap Verde	Kongo	Moçambique
Sierra Leone	Demokratiska republiken Kongo	Namibia
Liberia	Rwanda	Botswana
Elfenbenskusten	Burundi	Zimbabwe
Ghana	Burkina Faso	Lesotho
Togo		Swaziland
		Djibouti
		Etiopien
		Eritrea"

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning.*

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 21 september 1998.

På kommissionens vägnar
Franz FISCHLER
Ledamot av kommissionen